

Alfred Gargara începu să enumere:

- Anul acesta îi dăruiești ceva domnișoarei Gina. Gina îi face un cadou hipopotămitzei Nicky, Nicky îi face un cadou fetitei-cameleon Andromeda, iar Andromeda îi face un cadou elefantului Anton. Anton îi face un cadou calamarului Camil, care, la rândul lui, va face un cadou cetei de maimuțe. Maimuțele îi fac un cadou suricotei Elvis, Elvis îi face un cadou furnicarului Eddie, iar Eddie îi face un cadou subsemnatului. Cât despre mine, pregătesc un cadou pentru pinguinul Pepe, iar frumosul Pepe are un cadou pentru tine.

- Habar n-aveam de toate astea! bolborosi Didi.

- Hmmmm, abanci cred că am uitat să-ți spun, mormai directorul grădinii zoologice.

- Poftim, domnule director?

De nimeni, Didi era cât pe ce să cadă din bradul de Crăciun.

- Didi, doar ne-am înțeles cum să facem!

- De ce ești atât de marocanoasă azi, verzisoară? o întrebă Didi pe fetița-cameleon. Chiar nu te bucuri de rujul cel frumos primit de la Nicky?

- Rujul e grozav, se grăbi să răspundă Andromeda. Însă i-am dat toate foile mele de desen elefantului Anton. Își dorea tare mult să aibă aripi de hârtie ca să poată învăța, în sfârșit, să zboare.

Ceva mai târziu, un Moș Crăciun care părea cam suspect
trece prin grădina zoologică împreună cu asistentul său lepos.
Cei doi adunarea cadourile de la toți
și le așează cu grijă într-un sac mare.

În schimb, spre marea lor uimire, locuitorii grădini zoologice primiră câte
o invitație misterioasă la marea petrecere de Crăciun de la zoo, pe care scria:
Să dăruiești este frumos. Dar să împarți cu ceilalți este și mai frumos.